

ἢ τὰ μὲν ὅπῃ τῆς μαζάλας καὶ βουβώσι, φαρμάκιος μὲν γὰρ διαίρεσιν, τὰ μὲν, ὅπῃ ποναῖ τὰ ὅ, ὅπῃ κίνδυνος καμίν ὅ τὰ πλατέα ἢ φουμάτων, ἢ πολὺ πρὸς βλάσημα ἔχονται καὶ ἐν φλεβώδεσι καὶ μὴ θυσάρκωσι· τένειν δὲ τὰ εἰς ὄξυ πωμηνίαν, καὶ τὰ μὴ ἐν σπυροῖς. λδ Διὰ τί εἰς χαλκῶδες τὰ τιμωθῆ, ῥῶον ὑ- γιᾶται, ἢ σιδήρω; πότερον ὅπῃ λειότερον αἰσθῆ ἢ πον σαυροπῆ καὶ ποιεῖ πληγῶν ἢ εἰ- κρο ἀκμῶν μάλιστα ὁ σίδηρος λαμβάνει, ῥῶον ἢ ἀπαθεσέει ἢ διαίρεσις; ἀμὰ μὲν φαρ- μακώδες ὁ χαλκός, ἢ δὲ ἀρῆχῃ ἔχουσι. τὸ μὲν οὖν θυσάρκωσι ἀμα τῆ τομῆ θυσάρκωσι τὸ φάρμα- κων ποιεῖ τὴν σύμφωσιν. λε Διὰ τί ὅ καὶ τὰ κρότω κρόματα θυσάρκωσι ὑγιᾶται; ἢ ὅπῃ μα- νότερον καὶ ἢ πον σωματικόν; ἐν ὅ τῶς γε- ρωτέροις πλείων ἢ θερμότης. λς Πότε- ρον ἢ ππαστῆν κουφοτέρη ἢ κερδίτην, ἢ βή- κίων πρὸς τὰ ἀρροήματα, ἢ ἢ πυρίνη; δο- κεῖ γὰρ πῖον αὐτῆ σημεῖον ποιουμένους τὸν μεταχειροζουμένους, ὅπῃ πολλοὶ θυροσπυροῖς οἱ ἀπὲ τῶν ἢ ἀλθέρων ἐργασίαν, ἢ τῶν ἢ ἀλφίτων. εἰδ' ὅπῃ ὑγρότερον ἢ κερδίη· τὸ δὲ ὑγρότερον πλείον, οὐ πῆφως, ἢ οὐθεν καλύει ἔνια ἔχειν δις πῆφότερα, καὶ ἔνια πρὸς ζουφοπτητα χροσιμώτερα; οὐ γὰρ μόνον ὑ- γροπότερα ὄξιν ἢ κερδίη τῶ πυροῦ, ἀμὰ καὶ ψυ- χροτέρη. δεῖ δὲ τὸ ῥόφημα καὶ τὸ ποροσπε- ρόμενον τοιοῦτον εἶναι τῶ πυρίτην, ὅ θυσάρκω- τε βραχέως ποιήσῃ, ἢ κροταφύξῃ, ἢ ὅ ππο- σπῆν πῶτο ἔχει ἢ κερδίτην. δια γὰρ τὸ ὑγρό- τερον ἢ σωματικώδεσρον εἶναι, ὄλιγον δίδωσι, καὶ τῶτο ψυκτικόν. λζ Διὰ τί τῶν αἰμο- ρρῶν πῶσι ἢ ἀσθῆσῃ, καὶ ὄξεις; ἢ ὅπῃ ἢ εἰς, ὑγρότητα πῆφῃ, φανεραὶ ὅ αὐτῆ μακρομῆσις τε, καὶ εἰς σαυροπῆ χρονον π- νά. ἔλκεται γὰρ ἢ ὑγρότης. τὸ ὅ γλῆζρον εἰς- θυρομῆμον, ἐξ ἀρχῇ τὸ ὄξυ καὶ γὰρ ὅπῃ συγγῆσις, ἢ ὄξυ πῆσις σημεῖον. ἔχει γὰρ [πῆφ] ὄξυτητα ὁ χρομός. ὁ δὲ ἀλς σαυροπῆμον ἐξ ἀρχῇ ἢ τῶν ὄξυτητα. λη Διὰ τί οὖν κόνια καὶ τὸ νῆ- ρον οὐ; ἢ ὅπῃ εὐφρα, καὶ οὐ πῆφῃ; λθ Διὰ τί

A An vt exiccet, & materæ inutilis conflu- uium compescat, sine crusta, aut carnis putredine. Ita enim efficitur, vt vulnus si- mul & inflammatione careat, & vnitati sit opportunum: quod enim materia non superfluit, inflammatione carebit. Quod siccum est, vnitati opportunius erit: quan- diu namque præmader, concorpescere nequit. Quam ob rem quæ cruentis ini- cienda censemus, acria magna ex parte sunt, quod acerbitate sua possint adstringe- re. 34 Quænam incidenda, quæve vren- da, quæ contrâ non ita curanda sint, sed medicamentis? An quæ in ala, aut in in- guine abscesserunt, medicamentis curan- dam potius. Diducta enim partim labo- riosa, partim periculosa redduntur. Vren- di sunt illi abscessus, qui lati, processûque multiplici eruperunt, quique venosis, non carnosus resident locis. Incidendi qui in acutum se colligunt, quique non parte so- lida extant. 35 Cur si quis ære incisus sit, facilius, quàm si ferro, sanescat? Vtrum quia æs leuius est, itaque minus lateret, ictûmque faciat. An è diuerso, quod fer- rum acie adactiorem recipiat sectionem, idcirco faciliorem, tolerabilioremque ef- ficere debeat. At verò æs medicamentû vim obtiner, & principium quodcunque pars potissima rei est. Quod igitur æs simul ac fuerit incisum, medicamento præsen- tissimo adest, facit in vulnus celerius coeat. 36 Cur ambusta ex ære sanatur celeriter? An quoniam à laxioribus, mi- nûsque corpulentis effecta sunt. Plus enim calor corpori inhæret solidiori. 37 Vtrum pitifana ordeacea leuior, & ad morbos accommodatior, quàm triticea sit? Hanc enim nonnulli anteponunt ar- gumētumque ex pistioribus capiunt, quod multò coloratioribus sunt qui tritici, quàm qui ordeacei pisturam exmercent. Addunt etiam quod ordeum humidius est: quod autem humidius est, concoctionem desi- derat pleniorum. Sed nihil prohibet, quod minus vt concoctu quid difficilius or- deum habeat, sic ad leuitatem quid vti- lius præter: hoc enim non humidius tan- tum tritico est, sed frigidius etiam qualis certe sorbitio, cibûsque competit febrien- ti, vt parum alat, & satis refrigeret, quod

B
C
D
E
F